23 d'agost: Santa Rosa de Lima, verge (Patrona d'Amèrica Llatina i Filipines)

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,44-46): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

»També passa amb el Regne del cel com amb un mercader que busca perles fines: quan en troba una de gran valor, va a vendre tot el que té i la compra».

«Se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui ens omplim de goig celebrant la primera santa (i patrona) del Continent Americà, santa Rosa de Lima (1585-1617). Ella va trobar el "tresor" (cf. Mt 13,44) i el va trobar perquè resava. Jesucrist, el nostre "tresor", es deixa trobar fàcilment, però cal cercar-lo. En efecte, mentre ella pregava davant una imatge de la Verge Maria, un dia va sentir que Jesús li deia: «Rosa, dedica'm a mi tot el teu amor». Ella estava disposada a "vendre" tot el que tenia (cf. Mt 13,46) per a poder pertànyer totalment a Déu...

Però no li va ser fàcil la "venda". Ella volia, però el seu entorn —començant per la seva pròpia família— s'hi oposava o, si més no, no li ho facilitava. Cal sempre un esforç; cal aferrar-se a la Creu del Crist! Tenia tan ben apresa la lliçó que, segons va deixar escrit, ella hagués volgut «anar enmig de les places per cridar molt fort a tota persona: Escolteu, pobles, escolteu tots: no podem assolir la gràcia si no suportem l'aflicció; ens cal unir treballs i fatigues per assolir la íntima participació en la naturalesa divina».

Ella hagués preferit ingressar en un convent: aquesta hauria estat la solució més senzilla, atesa la permanent oposició del seu entorn. Però Déu li va fer entendre que Ell l'esperava tot romanent amb la seva família. Per aquest motiu, santa Rosa es va vincular amb l'Ordre Terciària Dominicana, tot prenent santa Caterina de Siena com a model. I allí, al si de la seva llar familiar, es va lliurar virginalment al Senyor tot treballant a l'hort de la casa i fent feines de costura. Allí experimentà el goig de la unió esponsal amb Jesús i, així, va poder viure amb alegria les exigències —en el seu cas, les espines— de la vida familiar i social: «Tant de bo que tots els mortals conegueren la gran vàlua de la divina gràcia, la seva formosor, la seva noblesa. Ningú no es queixaria de les seves creus i patiments» (Santa Rosa de Lima).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El do de la gràcia creix a mesura que la lluita augmenta» (Santa Rosa de Lima)

- «Paraula, oració i Eucaristia són el tresor preciós per a comprendre la bellesa d'una vida totalment gastada pel Regne» (Benet XVI)

- «La virtut de l'esperança respon a l'aspiració a la felicitat posada per Déu en el cor de cada home; assumeix les esperances que inspiren les activitats dels homes; les purifica per ordenar-les al Regne del cel (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.818)